

Onze Redder is geboren in de wereld

Kerstboodschap van paus
Benedictus XVI voorafgaand
aan de zegen 'Urbi et Orbi' op
25 december 2006.

28-12-2006

1. *Salvator noster natus est in mundo*
- *Onze Redder is geboren in de wereld!*
(1)

Opnieuw hebben wij deze nacht in
onze Kerken deze aankondiging
gehoord die, ondanks de loop der
eeuwen, haar frisheid onveranderd

bewaart. Het is een hemelse aankondiging die uitnodigt om niet bevreesd te zijn, omdat ontloken is "een grote vreugde voor het hele volk" (Lc. 2, 10). Het is een aankondiging van hoop, omdat zij bekend maakt dat in die nacht van meer dan tweeduizend jaar geleden "in de stad van David de Redder is geboren; Hij is de Messias, de Heer" (Lc. 2, 11). Destijds aan de herders die hun tent hadden opgeslagen op de heuvel van Betlehem; vandaag herhaalt de Engel van Kerstmis het aan ons, die allen bewoners zijn van deze wereld: "De Redder is geboren. Hij is geboren voor u! Komt, komt Hem aanbidden!"

2. Maar heeft voor *de mens van het derde millennium* een "Redder" wel waarde en betekenis? Is er nog een "Redder" nodig voor de mens die de Maan en Mars heeft bereikt en zich opmaakt om het universum te veroveren; voor de mens die zonder

begrenzingen de geheimen van de natuur onderzoekt en die er in slaagt de wonderlijke coderingen te ontcijferen van het menselijk genoom? Heeft hij nog een Redder nodig, de mens die de interactieve communicatie heeft uitgevonden, die surft op de virtuele oceaan van het internet en die dankzij de modernste en meest geavanceerde technologieën op het gebied van de massamedia, de Aarde, dit grote gemeenschappelijke huis, inmiddels tot een klein werelddorp, een "global village" heeft gemaakt? Hij doet zich voor als de zekere en zelfgenoegzame bewerker van zijn eigen lot, als de enthousiaste maker van onbetwiste successen, deze mens van de eenentwintigste eeuw.

3. Het schijnt zo, maar zo is het niet. Er wordt nog gestorven van honger en dorst, van ziekte en armoede in deze tijd van overvloed en van ongeremde consumptie. Er zijn er

nog die slaaf zijn, die worden uitgebuit en in hun waardigheid beledigd; die slachtoffer zijn van haat om reden van ras en godsdienst, en die door vormen van intolerantie en discriminatie, door politieke inmenging en fysieke of morele dwang, worden belemmerd in de vrije belijdenis van hun geloof. Er zijn er die hun eigen lichaam en dat van hun dierbaren, met name van de kinderen, verminkt zien door wapengebruik, door terrorisme en alle andere vorm van geweld, en dat in een tijd waarin allen roepen om vooruitgang, solidariteit en vrede voor allen en deze verkondigen?

En wat te zeggen over degenen die, verstoken van hoop, gedwongen worden eigen huis en vaderland te verlaten om elders levensomstandigheden te zoeken die menswaardig zijn? Wat te doen om diegenen te hulp te komen die door gemakkelijke geluksprofeten misleid

zijn, die onstandvastig zijn in hun relaties en niet in staat om voor eigen heden en toekomst standvastige verantwoordelijkheid te dragen, die wandelen in de tunnel van de eenzaamheid en dikwijls eindigen in alcohol- en drugsverslaving? Wat te denken van wie de dood kiezen in de mening daarmee het leven te verheerlijken?

4. Moet men niet voelen hoe uit deze mensheid, die tegelijkertijd zich verheugt en wanhopig is, een verscheurende roep opstijgt om hulp? Het is Kerstmis! Vandaag betreedt "het ware Licht dat elke mens verlicht" (Joh. 1, 9) de wereld. "Ja, het Woord is vlees geworden! Hij is onder ons zijn tent komen opslaan" (Joh. 1, 14), verkondigt de evangelist Johannes. Vandaag, op deze dag, komt Christus opnieuw tussen "zijn eigen mensen" en aan wie Hem opneemt, geeft Hij "het vermogen om kinderen te worden

van God"; biedt Hij met andere woorden de gelegenheid om de goddelijke heerlijkheid te zien en de vreugde van de Liefde te delen die in Betlehem voor ons vlees geworden is.

Vandaag, ook vandaag, "is onze Verlosser geboren in de wereld", want Hij weet dat wij Hem nodig hebben. Ondanks al die vormen van vooruitgang, is mens-zijn hetzelfde gebleven: *een vrijheid in het spanningsveld tussen goed en kwaad, tussen leven en dood*. Juist daar, in zijn binnenste, in wat de Bijbel het "hart" noemt, heeft hij het altijd nodig "gered" te worden. En in de huidige postmoderne tijd heeft hij misschien nog méér nood aan een Redder, want nóg ingewikkelder is de samenleving geworden waarin hij leeft en waarin zijn persoonlijke en morele integriteit nog méér als door hinderlagen wordt bedreigd. Wie kan hem verdedigen tenzij Hij die

hem zozeer liefheeft dat Hij op het kruis zijn eniggeboren Zoon offert als de Redder van de wereld?

5. *Salvator noster*, Christus is ook van de hedendaagse mens de Redder.

Wie zal deze boodschap van hoop in elke uithoek van de Aarde laten klinken? Wie zal er zich voor inspannen dat het integrale welzijn van de mens als persoon erkend, beschermd en bevorderd wordt als voorwaarde voor de vrede, onder erkenning van elke man en vrouw in de eigen waardigheid? Wie zal er helpen te doen begrijpen dat met goede wil, redelijkheid en gematigdheid het mogelijk is te vermijden dat de twistenden zich verbitteren en hen integendeel te leiden naar rechtvaardige oplossingen?

Met intense bezorgdheid denk ik op deze feestdag aan het gebied van het *Midden-Oosten*, dat getekend is door

talloze en ernstige crises en conflicten, en ik hoop dat het zich opent voor perspectieven van rechtvaardige en duurzame vrede, met respect voor de onvervreemdbare rechten van de volkeren waaruit het is samengesteld. In de handen van het goddelijk Kind van Betlehem leg ik de tekenen van hervatting van de dialoog tussen Israëli's en Palestijnen, waar we dezer dagen getuigen van zijn, evenals de hoop op verdere troostrijke ontwikkelingen. Na zoveel slachtoffers, verwoestingen en onzekerheden hoop ik dat een democratisch *Libanon* overleeft en vooruitgang maakt, open naar anderen, in dialoog met de culturen en de godsdiensten. Ik doe een oproep aan wie het lot van *Irak* in handen hebben, opdat er een einde komt aan het onmenselijke geweld dat het land met bloed bevlekt en opdat aan elk van zijn inwoners een normaal bestaan

verzekerd wordt. Ik roep God aan dat in *Sri Lanka* bij de strijdende partijen de hunkering van de bevolkingsgroepen gehoor mag vinden naar een toekomst van broederschap en solidariteit; dat er in *Darfur* en overal in *Afrika* een einde gemaakt mag worden aan de broedermoordende conflicten, en dat zich spoedig de open wonden in het vlees van dat Werelddeel mogen sluiten, dat de processen van verzoening, van democratie en ontwikkeling verstevigd mogen worden. Moge het goddelijk Kind, de Vorst van de vrede, geven dat de haarden van spanning die de toekomst onzeker maken voor andere delen in de wereld, worden gedoofd, in *Europa* alsook in *Latijns-Amerika*.

6. *Salvator noster*: dit is onze hoop, dit is de boodschap die de Kerk ook deze Kerstdag laat klinken. "Door mens te worden", daaraan herinnert

het Tweede Vaticaans Concilie, "heeft God zich in zekere zin met iedere mens verenigd" (2) Daarom is het Geboortefeest van het Hoofd ook het Geboortefeest van het Lichaam, zoals de heilige paus Leo de Grote heeft opgemerkt. In Betlehem is het christenvolk geboren, het mystieke lichaam van Christus waarin elk lidmaat innerlijk verbonden is met de anderen in volledige solidariteit. *Onze Redder is voor allen geboren.*

Wij moeten het niet alleen verkondigen met woorden, maar ook met heel ons leven, door aan de wereld het getuigenis te geven van gemeenschappen die één zijn en open, waarin broederschap en vergeving heersen, gastvrijheid en onderlinge dienstbaarheid, waarheid, rechtvaardigheid en liefde.

7. Een gemeenschap die door Christus is gered: dat is de ware aard van de Kerk, die zich voedt met zijn

Woord en met zijn eucharistisch Lichaam. Alleen door de ontvangen gave opnieuw te ontdekken, kan de Kerk aan allen getuigen van Christus als de Redder; zij doet het met enthousiasme en passie, terwijl zij ten volle iedere culturele en godsdienstige traditie respecteert; zij doet het met vreugde in de wetenschap dat Degene die zij verkondigt *niets wegneemt van wat waarachtig menselijk* is, maar het tot zijn vervulling brengt. Het enige wat Christus komt vernietigen is inderdaad het kwaad, de zonde; het overige, ja al het overige verheft Hij en vervolmaakt Hij. Christus redt ons niet van onze mensheid, maar *door middel van* haar; Hij redt ons niet van de wereld, maar is in de wereld gekomen opdat de wereld door Hem gered wordt (3)

8. Dierbare broeders en zusters, moge waar u ook bent u deze boodschap van vreugde en hoop

bereiken: *God is mens geworden in Jezus Christus*, Hij is geboren uit de Maagd Maria en wordt vandaag in de Kerk opnieuw geboren. Hij is het die aan allen de liefde brengt van de Hemelse Vader. *Hij is de Redder van de wereld!* Vreest niet, opent uw hart, ontvang Hem opdat zijn Rijk van liefde en vrede gemeenschappelijk erfgoed van allen wordt.

Zalig Kerstfeest!

(1) Missale Romanum

(2) Vgl. 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk in de wereld van deze tijd, Gaudium et Spes (7 dec 1965), 22.

(3) Vgl. Joh. 3, 17.

De tekst is door het Informatiebureau met toestemming overgenomen van www.rkdocumenten.nl (Stichting InterKerk).

© 2006, Libreria Editrice Vaticana.

Vertaling, alineaverdeling en
alineanummering: pastoor Chr. van
Buijtenen, pr.

RKDocumenten.nl

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/onze-redder-is-geboren-in-de-wereld/> (19-3-2026)